

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1490/2020
24.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Биљане Синановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Азема Кицај, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Азема Кицај, адвоката Марка Д. Милојевића, поднетом против правоснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 618/18 од 09.06.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 732/20 од 20.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Азема Кицај, адвоката Марка Д. Милојевића, поднет против правоснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 618/18 од 09.06.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 732/20 од 20.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 618/18 од 09.06.2020. године окривљени Азем Кицај оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и због извршења кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године, у коју казну му се урачунава време проведено на задржавању у периоду од 07.02.2007. године до 08.02.2007. године.

Наведеном пресудом на основу члана 87. и члана 246. став 7. КЗ према окривљеном Азему Кицају изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци пресуде, док је на основу члана 264. ЗКП окривљени ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 732/20 од 20.10.2020. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Азема Кицаја и његовог браниоца, па је пресуда Вишег суда у Београду К број 618/18 од 09.06.2020. године потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Азема Кицаја, адвокат Марко Д. Милојевић, без навођења законског основа, а из образложења произилази да је захтев поднет због

битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и да предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или изрећи блажу казну.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Азема Кицаја је неоснован.

Бранилац окривљеног Азема Кицаја, у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на Записнику о претресу брода од 06.02.2007. године, као и на другим доказима који проистичу из овог доказа, који је прибављен на незаконит начин, јер у конкретном случају није постојала наредба суда, претрес је обављен без присуства сведока, без назначења разлога за улазак и претресање, без присуства јавног тужиоца, и власника брода, као и без присуства браниоца при чему је на касније сачињеној службеној белешци констатовано да окривљени захтева присуство браниоца, па се на оваквом доказу не може заснивати пресуда на који начин бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је Министарство унутрашњих послова, Секретаријат у Београду, ПС Нови Сад дана 06.02.2007. године сачинио Записник о претресању брода и других просторија, да је претресање извршено без наредбе на основу члана 81. ЗКП због тога што је постојала бојазан да ће предмети кривичног дела бити сакривени, одбачени или уништени, да је држалац брода Азем Кицај изјавио да не захтева присуство адвоката, да су претресу брода присуствовали пунолетни грађани као сведоци и то АА, ББ и ВВ, као и да су присутни грађани сведоци, држалац стана, овлашћено службено лице и записничар наведени записник потписали.

Одредбом члана 604. ЗКП прописано да је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ број 70/01, 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04... 76/10).

Окривљени Азем Кицај је кривична дела за која је оглашен кривим у овом кривичном поступку извршио дана 06.02.2007. године, у време важења Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ број 70/01, 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04... 49/07), који је у члану 81. став 5. прописивао да овлашћена службена лица у органу унутрашњих послова могу без наредбе о претресању и без присуства сведока спровести претресање лица приликом извршења решења о привођењу или приликом лишења слободе, ако постоји сумња да то лице поседује оружје или оруђе за напад, или ако постоји сумња да ће одбацивати, сакрити или уништити предмете које треба од њега одузети као доказ у кривичном поступку.

Ценећи законитост радње доказивања претресање стана – у конкретном случају брода, према Законнику о кривичном поступку који је важио у време предузимања те доказне радње (Законик окривичном поступку „Сл. лист број 70/01... „Службени гласник РС“ број 58/04... 49/07), Врховни касациони суд је нашао да је наведена доказна радња у свему предузета у складу са одредбама тада важећег ЗКП – без наредбе на основу члана 81. став 5. ЗКП, али и да држалац брода Азем Кицај није захтевао присуство адвоката – браниоца, као и да је претресању брода присуствовало три сведока, и да је записник потписан од стране присутних, због чега су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је наведена доказна радња, записник о претресању брода, као и докази проистекли из њега, изведен супротно одредбама тада важећег ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Службена белешка на коју се захтевом браниоца окривљеног Азема Кицаја указује није извођена као доказ у овом кривичном поступку, па се Врховни касациони суд у оцену ових навода није упуштао.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Азема Кицаја, којима се полемише са чињеничним закључцима суда, јер погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Азема Кицај указује се и да окривљени није обавио поверљив разговор са браниоцем по службеној дужности приликом саслушања у полицији, па се ни на овако изведеном доказу у овој кривичном поступку не може заснивати пресуда.

По налажењу Врховног касационог суда обављање поверљивог разговора приликом саслушања у полицији између окривљеног и његовог браниоца не представља обавезу прописану Закоником о кривичном поступку који је важио у време предузимања те кривично процесне радње, већ представља само могућност да окривљени такав разговор обави, па су и ови наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Азема Кицаја од стране овога суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић